1. மனித உரிமைகளும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும்

சமுதாயத்தில் மனிதன் சமூகமாக வாழத் தேவையான நிலையை உரிமை என அழைக்கிறோம். இது இல்லையென்றால், அவனால் நலமுடன் வாழ முடியாது. மனித உரிமைகள் மனிதனால் இயற்கையாகப் பெறப்பட்டவை ஆகும்.

பேரறிஞர் பொசாங்கோ கூற்றின்படி, "உரிமைகள் என்பன சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அரசால் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதாகும்". மனித உரிமைகள் மனிதர்களின் முழு ஆளுமைத் திறமையை வெளிப்படுத்தி, அவனை முழு வளர்ச்சி அடையச் செய்கிறது. சமூகப் பொருளாதார உரிமைகளும் மனித உரிமைகள் என அறியப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு மனிதஉரிமைகளைப் பாதுகாக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபை பல்வேறு நடடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறது.

> ஒவ்வொரு ஆண்டும், அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் ஐ.நா. தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பிரகடனம்–1948

1945 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் ஐக்கிய நாடுகளின் சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் முக்கியமான கோட்பாடுகளில் ஒன்று மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதும், அதனை மதிப்புறச் செய்வதும் ஆகும்.

ஐ.நா. சபையின் ஆலோசனையின் பேரில், மனித உரிமைகளை உருவாக்க, மனித உரிமைகள் குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு மனித உரிமைகள் மசோதாவைத் தயாரித்து வழங்கியது. இம்மசோதா, ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையில் 1948 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 10ஆம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதுவே "அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

> ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் 10ஆம் நாள் மனித உரிமைகள் தினமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம், மக்களிடையே சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது. இப்பிரகடனம் 30 சரத்துக்களைக் கொண்டது. இது இரு பகுதிகளாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்.

2. பொருளாதாரம், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள்.

வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்

வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் நவீன ஜனநாயகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவைகளாகும்.

அவ்வுரிமைகளாவன:

மக்களின் வாழ்வு, சுதந்திரம் மற்றும் அவர்களின் பாதுகாப்பு உரிமைகள்.

அடிமை முறை மற்றும் சித்திரவதையில் இருந்து விடுதலை.

சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாகக் கருதப்படுதல்.

சொத்துரிமை

அரசியலில் ஈடுபடும் உரிமைகள்

திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை.

அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் உரிமை.

தாய்சேய் நலனில் தனிக் கவனம் செலுத்தும் உரிமை, போன்றவைகள் ஆகும்.

சமூகப் பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள்

ஐ.நா சபை கீழ்க்கண்ட சமூகப் பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகளை வழங்கியுள்ளது.

அவைகளாவன:

வேலை செய்யும் உரிமை.

சமமான வேலைக்குச் சமமான ஊதியம் பெறும் உரிமை.

தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கவும் அல்லது அதில் சேரவும் உரிமை.

தேவையான வாழ்க்கைத் தரத்தினைப் பெறும் உரிமை.

கல்வியறிவு பெறும் உரிமை.

பண்பாட்டுக்களத்தில் சுதந்திரமாகப் பங்கேற்கும் உரிமை போன்றவைகளாகும்.

மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு

அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம், அனைத்து நாடுகளுக்கும் ஏற்புடையதாகும். டிசம்பர் 16ஆம் தேதி 1966 ஆம் ஆண்டு ஐ.நா.சபை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்க இரு ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கியது அவைகள்.

1. அனைத்துலகப் பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள் ஒப்பந்தம்.

2. அனைத்துலக வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் ஒப்பந்தம்.

ஐ.நாவின் உறுப்பு நாடுகள் இவ்வுரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஐ.நா. சபை உலக அளவில் மனிதஉரிமைப் பாதுகாப்பில் முக்கிய பங்கினை ஆற்றி வருகிறது.

1993 ஆம் ஆண்டு வியன்னாவில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட, தனது பிரகடனத்தில் (வியன்னா பிரகடனம்) மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேன்மையடையச் செய்வதும் பன்னாட்டுச் சமூகத்தின் சட்டப்பூர்வமான நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறியது. இதன்படி இந்திய அரசாங்கம் 1993 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றி, தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தை டெல்லியில் கி.பி.1993ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தியது. மாநிலங்களிலும் மனித உரிமைகள் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாணையத்தின் நோக்கம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேம்பாடு அடையச் செய்வதும் ஆகும்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்

1993–ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மனித உரிமைகள் சட்டத்தின்படி தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் இந்தியாவில் அக்டோபர் 12, 1993 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாணையம் தலைவர் ஒருவரையும், நான்கு உறுப்பினர்களையும் கொண்டது.

இவ்வாணையத்தின் தலைவர் பொதுவாக ஓய்வுபெற்ற உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாவார்.

ஆணையத்தின் ஓர் உறுப்பினர் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியாகவும், மற்றொரு உறுப்பினர் மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியாகவும் மீதமுள்ள இரு உறுப்பினர்கள் மனித உரிமைகள் சார்ந்த செயல் அனுபவமிக்கவராக இருக்க வேண்டும். இவர்களை

குடியரசுத்தலைவர் நியமனம் செய்கிறார்.

அமைப்பு

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைமையிடம் புது டில்லி ஆகும். குடியரசுத் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்படும் மனித உரிமை ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையின் பேரில் பணி நீக்கம் செய்யப்படலாம். ஆணையத்தின் தலைவர் 5 ஆண்டுகளோ அல்லது 70 வயது வரையிலோ இப்பதவியில் பணியாற்றலாம். மற்ற உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகள் பதவி வகிக்கலாம். குடியரசுத் தலைவர் விரும்பினால் இவர்களை மீண்டும் 5 ஆண்டுகட்கு மறுநியமனம் செய்யலாம்.

ஆணையத்தின் பணிகள்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் முக்கிய நோக்கம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேம்படுத்துவதும் ஆகும். மனித உரிமைகள் சம்பந்தமாக ஆய்வுகள் நடத்தி, அது சம்பந்தமான கல்வியறிவினை மக்களிடையே பரப்புவது, இதன் முக்கிய பணியாகும். ஊடகங்கள் மூலமாகவும், கருத்தரங்கம் மூலமாகவும் மனித உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஆணையம் ஏற்படுத்துகிறது. மனித உரிமைகள் மீறப்படும் போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விண்ணப்பித்தாலோ ஆணையம் தானாகவே முன்வந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களை விசாரித்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் கீழ்க்கண்டவற்றிற்கு முன்னுரிமை வழங்கி பணியாற்றுகிறது. மக்களின் வாழ்வியல் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும், மனித உரிமைகளுக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தினை ஆய்வு செய்யவும், காவல் துறையினரின் மனித உரிமை மீறல்கள் போன்றவற்றை அகற்றுவது சம்பந்தமாகவும், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரின் குறைகளைக் களைவதற்கும், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் முன்னுரிமை வழங்குகிறது.

அதிகாரங்கள்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் வாழ்வியல் நீதிமன்றத்திற்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் பெற்றிருக்கிறது. அரசிற்கு ஆண்டு தோறும் தனது அறிக்கையை இவ்வாணையம் அனுப்புகிறது. அரசாங்கம் இவ்வறிக்கையினைப் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் தாக்கல் செய்து, இதனடிப்படையில் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவுள்ளன என்பதைத் தெரிவிக்கும். இவ்வாறு தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் மக்களின் உரிமைகளை காக்க அரசியலமைப்பு காட்டிய நெறிமுறைகளின் படி செயல்பட்டுவருகிறது.

> தற்போது தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் பொதுச் செயலாளர் யார்?

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம்

தமிழ்நாட்டில் 1997 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 17 ஆம் நாள் மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது.

அமைப்பு

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் ஒரு தலைவரையும், நான்கு

உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கியது. ஆணையத்தின் தலைவர்–மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீதிபதியாவார். ஆணையத்தின் ஓர் உறுப்பினர் ஓய்வு பெற்ற மாநில உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாகவும், மற்றொரு உறுப்பினர் ஓய்வு பெற்ற மாவட்ட நீதிபதியாகவும், எஞ்சிய இரண்டு உறுப்பினர்கள் மனித உரிமைகள் சார்ந்த செயலனுபவம் மிக்கவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களை மாநில முதலமைச்சர், மாநில உள்துறை அமைச்சர், சட்டமன்றத் தலைவர், சட்டமன்ற எதிர்கட்சித்தலைவர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் மாநில ஆளுநர் நியமனம் செய்கிறார். ஆணையத்தின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாகச் செயலர், செயல்படுகிறார். தமிழகத்தில் இவ்வாணையம் சென்னையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பில், பகுதி III இல் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் மீறப்படும் போது இவ்வாணையம் விசாரணைசெய்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் அளிக்கும்.

> இப்பொழுது தமிழகத்தின் மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைவர் யார் ?

மாநில ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் 70 வயது வரை அல்லது 5 ஆண்டுகள் பணியாற்றலாம். ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் முறை தவறி செயல்பட்டால், மாநில ஆளுநர் அவர்களைப் பணிநீக்கம் செய்யலாம்.

பணிகள்

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் ஆண்டு தோறும் அரசாங்கத்திற்குத் தனது அறிக்கையை அனுப்புகிறது. இவ்வறிக்கையில் தாம் செய்து முடித்த பணிகள் பற்றியும், அரசாங்கம் மனித உரிமைகளைக் காக்க எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அரசாங்கம் இவ்வறிக்கையினைச் சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யும்.

மாவட்ட மனித உரிமைகள் நீதிமன்றங்கள்

மனித உரிமைகளைக் காக்க மாவட்ட அளவில் நீதிமன்றங்களை–மாநில அரசாங்கம் உருவாக்கி உள்ளது. மாவட்ட அளவில் நடைபெறும் மனித உரிமைகள் மீறல்களை இந்நீதிமன்றம் விசாரணை செய்யும். இந்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக ஏழு ஆண்டுகள் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர் அல்லது அரசு வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்படுகிறார். இந்நீதிமன்றங்கள் விரைவாக மனித உரிமைகள் மீறல்களை விசாரணை செய்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் கிடைக்க வகை செய்கிறது.

பெண்கள் உரிமைகள்

இந்திய அரசு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை அகற்ற பெண்களின் தரத்தை உயர்த்த பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது.

1856 ஆம் ஆண்டு இந்து விதவை மறுமணச் சட்டம் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டது.

1955 ஆம் ஆண்டு இந்து திருமணச் சட்டத்தின்படி பெண்களின் திருமண வயதை 21 ஆக நிர்ணயம் செய்துள்ளது.

1956 ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசுச் சட்டத்தின்படி தாய் தந்தையரின்

சமூக அறிவியல்

சொத்தில் பெண்களுக்குச் சமஉரிமை வழங்கப்பட்டது.

1961 ஆம் ஆண்டு வரதட்சணை தடைச் சட்டத்தின்படி வரதட்சணை வேண்டிப் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துவது கடுமையான தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருத வழி செய்தது.

தமிழக அரசு இந்துத் திருமண சட்டத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் சட்டபூர்வ திருமணங்களாக அங்கிகரித்துள்ளது.

1997 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு பெண்களைக் கேலிசெய்வதைத் தடுக்கச் சட்டம் இயற்றியுள்ளது. மேலும் 1999 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு பெண்களை இழிவுபடுத்தும் சுவரொட்டிகள் வெளியிடுவதைத் தடைசெய்துள்ளது.

இவ்வாறு பெண்களின் நலனைக் காக்க மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

பெண் தொழிலாளர் நலச்சட்டம்

பணிபுரியும் பெண்களின் நலன் காக்க இந்திய அரசாங்கம் பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்கூட சட்டம், 1951 ஆம் ஆண்டின் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1952இல் சுரங்கச் சட்டம் ஆகியவைகள் ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி சமஊதியம் வழங்க வழிவகை செய்தது. 1961 ஆம் ஆண்டு பெண்களின் உடல் நலம் காக்க பேறுகாலப்பயன் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, மகப்பேறு காலத்தில் பணிபுரியும் பெண்களுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு வழங்க வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

> மார்ச் 8 ஆம் நாள் சர்வதேசப் பெண்கள் தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

பெண்கள் உரிமையை உறுதி செய்ய 1995 ஆம் ஆண்டு சீனத் தலைநகர் பெய்ஜிங்கில் உலகப் பெண்கள் ஒன்று கூடி, "பெண்கள் உரிமைகள், மனித உரிமைகளே, மனித உரிமைகள் பெண்கள் உரிமைகளே" என முழக்கமிட்டனர்.

> ஐ.நா. சபை 1978 ஆம் ஆண்டைச் சர்வதேசப் பெண்கள் ஆண்டாக அறிவித்தது.

பெண்களின் அமைப்புகள்

பெண்களின் நலன்காக்க இந்தியப் பெண்கள் சங்கம், ஜனநாயக மாதர் சங்கம் மற்றும் பெண்ணுரிமை இயக்கம் ஆகியவைகள் போராடி வருகின்றன. இவை தவிர அரசுசாரா தன்னார்வ அமைப்புகளான அரிமா சங்கம், ரோட்டரி சங்கம், இன்னர்வீல் சங்கம் போன்றவைகளும் பெண்களின் நலனைக்காக்கப் பாடுபட்டுவருகின்றன.

குழந்தைகள் உரிமைகள்

குழந்தைகளின் நலன் காக்க இந்திய அரசியலமைப்பு கீழ்க்கண்ட சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது.

பிரிவு 39(F)இன் படி இந்திய அரசியலமைப்பு, குழந்தைகள் சுதந்திரமாகவும் உடல் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழ வகை செய்கிறது. பிரிவு 45இன் படி அரசாங்கம் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் 14 வயது வரை இலவசக் கட்டாய கல்வி வழங்கிட வழிவகை செய்துள்ளது. பிரிவு 24இன்படி குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிறுவர்களுக்கு எதிரான அநீதிச் சட்டம் 1986 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டு இளம்சிறார்கள் முறையாக

பாதுகாக்கப்படவும் அவர்கள் திருந்தி வாழவும் வழி செய்துள்ளது.

ஐ.நா. சபை 1979 ஆம் ஆண்டைச் சர்வதேசக் குழந்தைகள் ஆண்டாக அறிவித்துள்ளது.

இவ்வாறு குழந்தைகள் நலம் காக்க பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டும் குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் இன்றும் புரையோடிய புண்ணாகவே உள்ளது. தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தித்தாள், பருவ இதழ்கள் மூலம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தி குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையினை முடிவுக்கு கொண்டுவர அரசாங்கம் முயன்று வருகிறது. பணிக்கு அனுப்பாதே! பள்ளிக்கு அனுப்பு! என்று அரசு கூறிவருகிறது.

ஒளிமயமான உலகினை உருவாக்க மனிதனோடு பிறந்த அவனது உரிமைகள் காக்கப்பட வேண்டும். மக்களும் அரசாங்கமும் இணைந்து செயல்பட்டால் நாளைய உலகம் ஒளிமயமானதாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பயிற்சி

I) சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. __________ மனித உரிமைகள் தினமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

   அ) டிசம்பர் 10 ஆ) டிசம்பர் 14 இ) டிசம்பர் 20

2. தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் __________ ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

   அ) 1990 ஆ) 1993 இ) 1998

3. மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் __________ ஆண்டுகள்.

   அ) 6 ஆ) 10 இ) 5

4. கி.பி.1995–ஆம் ஆண்டு உலகப் பெண்கள் __________ என்ற இடத்தில் கூடினர்.

   அ) பெய்ஜிங் ஆ) நியூயார்க் இ) புதுடெல்லி

II) கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைமையிடம் __________ உள்ளது.
2. மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களை __________ மட்டுமே நீக்க முடியும்.
3. சர்வதேசப் பெண்கள் தினமாகக் கொண்டாடப்படும் நாள் __________ ஆகும்.

III) பொருத்துக.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்	1997
மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம்	1945
ஐக்கிய நாடுகள் சபை	1955
இந்து திருமணச் சட்டம்	1993

IV) குறுகிய விடையளி.

1. மனித உரிமைகள் என்றால் என்ன ?
2. மனித உரிமைகள் மீறலைத் தடுக்க எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?
3. வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளைக் கூறுக.
4. பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளை அகற்ற நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்களைக் கூறுக.

V) விரிவான விடையளி.

1. தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் விளக்குக.
2. மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் விளக்குக.